

Tóthfalusi fejlesztések a Pro Urbe díjas szemével

– Beszélgetés a Pro Urbe érdeméremben részesült Lékó Lajossal –

A Pro Urbe díj Magyarkanizsa község legmagasabb nyilvános elismerése. Lékó Lajos nyugalmazott magyarkanizsai közigazgató Tóthfalut terjesztette fel idén a díjra. A pénzdíjjal járó Pro Urbe érdeméremet október 20-án, a községi képviselő-testület díszülésén vette át.

Talán van olyan, aki még nem tudja, hogy kerül a csizma az asztalra, azaz miért is jelölt Tóthfalut egy magyarkanizsai díjra?

– Ebben a Tóth József földbirtokos által alapított kis faluban születtem, és ott töltöttem el életem első 20 esztendejét. Onnan indultam el a szakmai és közéleti szerepvállalások sokasága felé és karrierem végéhez közeledve, ha lakhelyileg nem is, de szellemiségemben, tapasztalatokkal teli, ugyanoda tértem vissza, hogy segítsék megvalósítani mindazt, amit ez a szorgalmas kis közösség megálmodott. Büszke vagyok arra, hogy Tóthfaluból indultam, arra pedig még inkább, hogy aktív részese lehetek az ottani fejlesztéseknek. A tóthfalusiak méltányolták ezt, valószínűleg ezért döntöttek úgy, hogy Pro Urbe díjra javasolnak.

Tóthfalut a lassú, de folyamatos kihálás hallgatólagos elfogadása helyett a fennmaradásért, sőt a fejlődésért folytatott küzdelmet választotta.

– Ebben elévülhetetlen érdemei vannak **Utasi Jenő atyának**, aki elkötelezett katolikus papként, Reményik Sándor verssorainak, a *Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!* öszinte híveként mindig is a falu érdekében cselekedett és kiváló segítőtök gyűjtött maga köré, akik belátták, hogy nem beszélni, hanem cselekedni kell, de azonnal. Ehhez a csapathoz csatlakoztam jómagam is, és nagyon örülök annak, hogy terveimet, szakmai tudásomat és tapasztalatomat örömmel fogadták a faluban. Ma már Tóthfalunak népességmegtartó ereje van és vonzó a fiatalok számára is.

Talán említsük is meg, mi mindent sikerült elérni ebben a kevesebb mint 700 lakosú falucskában!

– Tóthfalut ma már nem csak községünkben, Vajdaságban, az anyaországban, hanem az egész Kárpát-medencében ismert. A faluba évente több ezer turista látogat el, aki kíváncsi mindarra, amit ez a kis közösség, sokszor anyagiak hiányában is el tudott érni. Ki ne hallott volna a tóthfalusi nemzetközi tanácskozásokról, a Nyers István Labdarúgó Akadémiáról, amely néhány éve már a Ferencváros Torna Club délvidéki partnere és utánpótlás bázisa? Ki ne tudna a nyári nemzetközi alkotó- és művésztaborokról, a falu hagyományos rendezvényeiről, például a Nemzetközi Rózsa- és Virágfesztiválról? Ki nem szeretné látni környékünk legszebb óvoda- és iskolaépületét, a több mint kétezer emléktárgynak otthont adó Tájházat, a kialakulóban lévő, már több száz egyedi növénnyel rendelkező arborétumot, a rózsabokrokkal pompázó utcákat, tereket? Ki nem szeretné hallani a helyi zeneiskola növendékeit és a Tutti gyermekzenekart? Ki nem csodálná meg a művésztaborok résztvevőinek nekünk ajándékozott alkotásait? Ki ne lenne kíváncsi a szélesebb környezetünkben is egyedülálló óriási turulmadárra, Szent II. János Pál pápa első délvidéki szobrára és ki ne kóstolná meg szívesen a tóthfalusi gasztronómiai remekeket? Közben épül a mini skanzen és készülöben van a Duna-makett is. A szorgalmas és közösségszerető tóthfalusiakkal azon vagyunk, hogy minden elképzelést megvalósítsunk, mert csakis az szavatolhatja, hogy a falu megmarad. A Pro Urbe érdeméremet a közösségi összefogás eredményének tulajdonítom, ami engem személyesen is kötelez, hogy folytassam közéleti tevékenységemet mindaddig, míg a közösségnek hasznára válok – mondta a beszélgetés végén Lékó Lajos.

Azt, hogy mindezt komolyan is gondolja alátámasztja a tény, hogy Lékó Lajos a Pro Urbe érdeméremmel járó pénzdíj felét a tóthfalusi mini skanzen és arborétum projektjének megvalósítására ajánlotta fel.

Bödő Sándor